

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia z dnia 19 lutego 2018 roku (znak (...) - 2003) Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 grudnia 2017 roku dokonał ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego H. W., na dzień 1 stycznia 1999 roku, zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887).

Wysokość kapitału początkowego H. W. na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 117.934,52 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.201,36 zł, okresy składkowe

w wymiarze 19 lat, 9 miesięcy i 7 dni, tj. 237 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 2 lat i 1 dzień, tj. 24 miesiące. Ustalony współczynnik, proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, wyniósł dla ubezpieczonej 81,55 %.

Przedmiotową decyzją przeliczono wartość kapitału początkowego z uwzględnieniem kwot wynagrodzeń osiągniętych w latach 1985 – 1988, jednak wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1989 – 1998, jest nadal najkorzystniejszy.

(decyzja z dnia 19 lutego 2018 roku – k. 61 – 62 akta ZUS)

Decyzją z dnia z dnia 28 lutego 2018 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 grudnia 2017 roku odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury H. W..

W uzasadnieniu decyzji, organ rentowy wskazał, iż zgodnie z art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.), prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. W dniu 4 grudnia 2017 roku, wnioskodawczyni złożyła wniosek, przedkładając zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (RP-7) z lat 1985 – 1988 oraz z 1999 roku. Ujawnione okoliczności, tj. dokumenty potwierdzające przebyte okresy zatrudnienia i wynagrodzenia pozostają bez wpływu na wysokość kapitału początkowego, a tym samym na wysokość emerytury ustalonej w oparciu o art. 24.

W związku z powyższym, w ocenie organu rentowego, brak było podstaw do przeliczenia świadczenia.

(decyzja z dnia 28 lutego 2018 roku – k. 36 akta ZUS)

Uznając, powyższe decyzje, za krzywdzące, H. W. złożyła od nich odwołanie, żądając ich zmiany, poprzez przyznanie emerytury w wyższej wysokości,

z uwzględnieniem wszystkich odprowadzonych składek na ubezpieczenie społeczne.

W ocenie odwołującej, organ rentowy nie wyjaśnił, z jakiego powodu, przedstawione przez skarżącą przychody, za lata 1985 – 1988 oraz za rok 1999, nie wpłynęły na wysokość kapitału początkowego, a w konsekwencji emerytury.

(odwołanie – k. 3 – 5)

W odpowiedzi na odwołania, organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podnosząc, argumentację tożsamą jak w zaskarżonych decyzjach. Organ rentowy podkreślił jednocześnie, że do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 98,40 %. Natomiast wskaźniki za poszczególne lata wyniosły:

- 93,18 % za 1989 rok;
- 83,58 % za 1990 rok;
- 82,12 % za 1991 rok;
- 92,93 % za 1992 rok;
- 93,59 % za 1993 rok;
- 104,81 % za 1994 rok;
- 105,18 % za 1995 rok;
- 109,17 % za 1996 rok;
- 111,54 % za 1997 rok;
- 107,89 % za 1998 rok.

W zakresie zarzutów, zawartych w odwołaniu, organ rentowy wskazał, iż wskaźniki wysokości podstawy wymiaru za sporne okresy, obliczone na podstawie załączonych dokumentów, są niższe od wskaźników przyjętych powyżej i wynoszą odpowiednio:

- 71,94 % za 1985 rok;
- 77,59 % za 1986 rok;
- 67,08 % za 1987 rok;
- 32,78 % za 1988 rok.

Natomiast rok 1999 pozostaje poza 10 – leciem wskazanym w art. 174 ust. 3 ustawy emerytalnej. W konsekwencji, kwoty z okresów spornych pozostają bez wpływu na podstawę wymiaru oraz wysokość kapitału początkowego, a tym samym na wysokość emerytury.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7)

Postanowieniem z dnia 7 maja 2018 roku, Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 219 k. p. c. postanowił połączyć sprawę o sygnaturze akt VIII U 914/18 ze sprawą o sygnaturze VIII U 913/18 i prowadzić dalej obie sprawy pod sygnaturą akt VIII U 913/18.

(postanowienie – k. 9 akta sprawy VIII U 914/18)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny

H. W. urodziła się (...).

(okoliczność bezsporna)

Ubezpieczona w dniu 4 grudnia 2017 roku złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego oraz emerytury. Do przedmiotowego wniosku załączono zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1985 – 1988 oraz za rok 1999.

(wniosek – k. 29 akta ZUS)

Decyzją z dnia z dnia 19 lutego 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych,
I Oddział w Ł. dokonał ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego H. W., na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Wysokość kapitału początkowego H. W. na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 117.934,52 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.201,36 zł, okresy składkowe

w wymiarze 19 lat, 9 miesięcy i 7 dni, tj. 237 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 2 lat i 1 dzień, tj. 24 miesiące. Ustalony współczynnik, proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, wyniósł dla ubezpieczonej 81,55 %.

(decyzja z dnia 19 lutego 2018 roku – k. 61 – 62 akta ZUS)

Decyzją z dnia z dnia 28 lutego 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych,
I Oddział w Ł., odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury H. W..

(decyzja z dnia 28 lutego 2018 roku – k. 36 akta ZUS)

Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 98,40 %. Natomiast wskaźniki za poszczególne lata wyniosły:

- 93,18 % za 1989 rok;
- 83,58 % za 1990 rok;
- 82,12 % za 1991 rok;
- 92,93 % za 1992 rok;
- 93,59 % za 1993 rok;
- 104,81 % za 1994 rok;
- 105,18 % za 1995 rok;
- 109,17 % za 1996 rok;
- 111,54 % za 1997 rok;
- 107,89 % za 1998 rok.

Wskaźniki wysokości podstawy wymiaru za sporne okresy, są niższe od wskaźników przyjętych powyżej i wynoszą odpowiednio:

- 71,94 % za 1985 rok;
- 77,59 % za 1986 rok;
- 67,08 % za 1987 rok;
- 32,78 % za 1988 rok.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentacji przedłożonej w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego. Prawdziwość oraz wiarygodność danych, wynikających z treści przedmiotowej dokumentacji, nie została podważona ani zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Tym samym Sąd Okręgowy przyjął ją jako pełnowartościowe dowody stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Jednocześnie Sąd Okręgowy oddalił wniosek H. W., dotyczący przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność wysokości emerytury. Mając na uwadze dokumentację, zgromadzoną w aktach ZUS i w aktach sprawy, stanowiącą podstawę dokonania ustaleń faktycznych, Sąd uznał niniejszy wniosek za bezzasadny, bowiem obliczenia dokonane przez organ rentowy są poprawne, zgodne ze stanem rzeczywistym a także z przepisami prawa. Nie ma, zdaniem Sądu, w przedmiotowym stanie faktycznym, czyli – mając na uwadze, zgromadzony w postępowaniu, materiał dowodowy, potrzeby przeprowadzania dowodu z opinii biegłego.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 roku (ust. 3). Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (art. 174 ust. 1 ww. ustawy).

Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast ust. 7 art. 174 stanowi, że do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Ustęp 8 analizowanego przepisu stanowi zaś, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego

i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku według określonego w ustawie wzoru. Wartość współczynnika, obliczonego na podstawie ust. 8, w zależności od płci, wieku ubezpieczonego oraz stażu ubezpieczeniowego w dniu 31 grudnia 1998 r., przedstawiona jest w tabeli, stanowiącej załącznik do ustawy (ust. 13).

Średnie trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy, co wynika z Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu statystycznego w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn.

Kwestię ponownego ustalania kapitału początkowego reguluje art. 175 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

Zgodnie zaś z **art. 114 ust. 1 pkt. 1**, cyt. Ustawy, prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy organ rentowy dokonał poprawnego obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego, a w konsekwencji emerytury, przy uwzględnieniu przedłożonych przez wnioskodawczynię dokumentów, tj. zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1985 – 1988 oraz za rok 1999.

Po analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, nie ulega wątpliwości, iż decyzje organu rentowego są prawidłowe, a żądania odwołującej nie znajdują oparcia w przepisach prawa.

Po pierwsze, organ rentowy podkreślił, iż wziął pod uwagę także informacje o wynagrodzeniu za lata 1985 – 1988, jednakże wskaźniki wysokości podstawy wymiaru za powyższe okresy były zdecydowanie mniej korzystne od wskaźników za lata 1989 – 1998, które finalnie stanowiły podstawę obliczenia wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni. Tym samym, organ rentowy przyjął najkorzystniejszy dla odwołującej wariant w zakresie obliczenia wysokości kapitału początkowego oraz emerytury. Jednocześnie należy podkreślić, iż do obliczenia wysokości kapitału początkowego bierze się pod uwagę okres kolejnych 10 lat kalendarzowych z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Mając na uwadze powyższe, organ rentowy słusznie przyjął wskaźniki wysokości podstawy wymiaru za okres 10 lat kalendarzowych z okresu od 1989 roku do 1998 roku. W przedmiotowej sprawie, brak jest podstaw prawnych uzasadniających przyjęcie, do obliczenia wysokości kapitału początkowego, okresu przekraczającego 10 kolejno następujących po sobie lat kalendarzowych. Do tego, bowiem, wniosku zmierzało żądanie wnioskodawczyni, które z tych przyczyn było nieuzasadnione.

Reasumując, organ rentowy przyjął do obliczenia wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni wskaźniki wysokości podstawy wymiaru za 10 – lecie najkorzystniejsze dla wnioskodawczyni, tj. za lata 1989 – 1998.

Ponadto, należy podkreślić, iż informacja o wysokości wynagrodzenia za 1999 rok pozostawała nieistotna z perspektywy obliczenia wysokości kapitału początkowego, gdyż zgodnie z art. 174 ust. 3, pod uwagę brany jest okres do 31 grudnia 1998 roku.

W ocenie Sądu Okręgowego należy przychylić się do stanowiska organu rentowego, zgodnie z którym informacje o wynagrodzeniu z lat 1985 – 1988 oraz z 1999 roku, pozostają bez wpływu na podstawę wymiaru i wysokość kapitału początkowego, a tym samym wysokość emerytury. Przy obliczaniu wysokości kapitału początkowego organ rentowy, na podstawie obowiązujących przepisów prawa w tym zakresie, przyjął **najkorzystniejszy dla** wnioskodawczyni wariant, tj. wskaźniki podstawy wymiaru za lata **1989 – 1998**.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k. p. c. oddalił odwołania.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

K. J.